

Carlo Levi ens satisfà la fam de reportatge

Lluís Bonada

Les paraules són pedres

CARLO LEVI

Traducció de Teresa Muñoz Lloret.

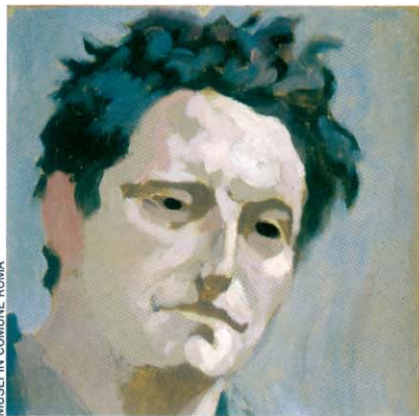
L'Avenç, Barcelona, 2011.

176 pàgines / 17 euros

El reportatge periodístic es troba, a casa nostra, en hores baixes, a la premsa escrita. La desconsideració cap al gènere ha arribat a extrems tan greus que a Barcelona fins i tot hi ha un diari de creació recent que bateja amb l'etiqueta "reportatge" informacions breus redactades amb l'estil impersonal de la notícia.

Els responsables dels nostres diaris i publicacions periòdiques deuen pensar que el gènere ha trobat un lloc més adient a la televisió, i el fet és que en

podem trobar a totes hores, i d'excel·lents, sobretot si disposem dels canals internacionals temàtics de pagament. Hi podem veure reportatges magnífics d'actualitat, o sobre fets històrics, polítics o senzillament turístics, encara que

Autoretrat de Carlo Levi.

tot sovint es presentin amb el nom de documental.

Una part considerable dels reportatges d'actualitat que contemplem a la petita pantalla són cròniques de viatges. La crònica de viatge és, pot ser, sinònim de reportatge, a la petita pantalla i al paper imprès. Les cròniques de la sèrie *Viatge a Catalunya* de Josep Pla, publicades prèviament en un diari els anys 20, són reportatges. I també ho són els viatges a peu de Josep Maria Espinàs. Però, deixant a banda Espinàs, on més en podem llegir, ara, de reportatges com cal, de pes?

Doncs als llibres, si els editors n'apleguen, com és el cas de *Les paraules són pedres*, llibre que recull els modèlics reportatges que Carlo Levi va dedicar a Sicília, els anys 50. A Itàlia el van recuperar l'any passat, més de mig segle després de la primera edició, i els editors de L'Avenç han estat per sort atents a la reedició, de manera que només un any més tard el tenim traduït, i molt ben traduït. Ja des de la primera pàgina, Carlo Levi hi demostra que no cal cap imatge per a veure a la perfecció ni les situacions ni els paisatges que descriu. A la televisió, les imatges necessiten una veu narradora per a ser enteses.